

Ti dva - Brtník a Taliprtka - se ráno vykradli v časnou ranní hodinu a odjeli směr chalupa. Odečítat életriku, stavit se v mém kouzelném krámku u paní Lapkové pro nějaký nezbytnostě a vedle v samošce pro vynikající vánoční Bakalářský pivíčko. Dělají už roky vánoční edici piva jako křen. Jen si člověk musí dávat pozor, protože ten křen je opravdu říznejší . A taky pro vynikající buřtíky, z kterejch dělává Brtník utopence. Převzal asi před třema rokama nějak po mě štafetu a dělává je na svátky teď on. Nějakej ten utopenej, pěkně kyselej a říznejší se o svátcích vždycky hodí.

No a my si s Rumíčkem mohli pospat. A nebyli jsme sami. I Mourínek chrupal ve svém provizorním domečku pěkně dlouho. Jakmile jsme ale vstali, připojil se k nám a já ho pozvala na snídani. Je to jedlík, radost pohledět. Zase dostal kousek kuřátka, aby si pěkně zvykal. Užili jsme si takový pěkně klidný ráno. Já zase uvařila šípkovo-jablečnej čaj a poletovala jsem po domácnosti. Hele ten čas tak děsně utíká! Jenom, než vyklidíte kamna, vynesete popel a připravíte topení. Zvláště, když k tomu máte dva asistenty. ☐☐ Venku krásně leeeehoulínce mrzlo.

Když se kluci nadlábli objevil Mourínek svou novou kámošku a protože byl plný energie z vydatný snídaneš, pustil se do lítého boje ☐ . Rumoušek přihlížel a posléze se hodlal i do bojů zapojit. To jsem mu rozmluvila, chtěla jsem, aby si to Moures užil sám, bez vtíravé asistence.

https://zrzavec.com.cz/wp-content/uploads/2020/11/20201128_094548.mp4

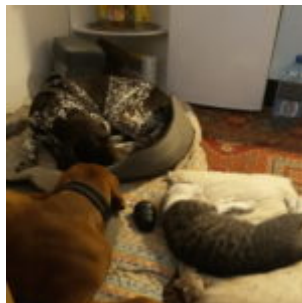
No ano, protože Rumíček jest trochu, krapítek, taaak jako ftěrnej, abych to tak řekla. Musíme ho často korigovat, aby fakt neotravoval od rána do večera a nechal Mourese chvíli na pokoji. To jsem si myslela, že bude nutný dělat spíš u Tali, aby byla zajištěna Mouresova bezpečnost. S Rumíčkem zajišťuju především Mouresovo nezvlhnutí, páč ten zrzavej asistent by ho furt pucoval, kdyby mohl. Nicméně Don Kočičón se netváří, že by ho to až tak obtěžovalo. A když už jo, tak se ohradí.

I na tu Taliprtku pochopitelně. Jako, když se s Brtníkem vrátili. Letěla nadšeně domů, hrnula se jak velká voda a prásk! Koupila ji mezi dveřma hnedle. Jooo, děfče - možná Tě až Moures naučí pohybovat se trochu s rozmyslem a udělá z Tebe normálního psa? : D ☐ Kde nestačí lidské úsilí, nastoupí malej kocourek? ☐ Možný by to bylo, má ji poměrně dobře zmáknutou. Opět se jí v průběhu dne vrhal na ocas a ona jen nešťastně uhýbala.

Řekla bych, že si teď prochází takovým tím klasickým syndromem, když do smečky přibude nový člen. Občas chodí a nešťastně pokníkává. A protože to je héřečka, předvedla mi při hrabání listí v zahradě výbornou etudu. Hele tomu byste nevěřili. Nevím, co to mělo znamenat, ale bylo to ftipný. O přístěnek jsou v současnosti opřené kari sítě na podlahu, kterou musíme předělat. A ta naše flekatá tragédka tam zalezla, stoupla si k tý mříži a začala plakat. Já taky, smíchy. Vypadala fakt dokonale jako tejranej péf. Vidět tohle někdo, mastim taky za katr a nebo mi ji minimálně odeberou. Jestli si chudera vzpomněla na své mládí, kdy takhle trávila většinu času, nebo chtěla politovat, protože chudera nejen, že má v domě hajzla kočku, ale ešče tráví život za mřížema, nevím, ale rozesmála mě hodně.

Fotos nemám, páč v ruce jsem měla hrábě a na nich visel Moures. Votravnej Moures! Páč hrabat se s timdle poděsem teda moc nedá, když vám na nich furt visí a vy, když už ho setřepete, tak nevíte, odkud se zase přiřítí, jak dělová koule. Pronásledovaná zrzavou velkou dělovou koulí.

Tali už nemá takový tendence ho honit a doufám, že si to celý postupně pěkně sedá. Občas se zahradou přežene velkohonička a to nevím, zda to nevyprovokoval Moures sám. Zajede pak pod auto a tam na ně útočí. Tali pobíhá okolo a kníká. V ten moment ovšem nejsem schopná rozklíčovat, zda to je kníkáni v loveckém módu, který u ní bývalo dost častý a nebo v rámci jakýsi jejich hry a proto to vždycky rozeženu jak demonstraci □ . Ne kecám, přivolám jí a za odměnu jí vždycky roztluču.... oříšek, který ještě sem tam zatoulaný na zemi někdy najdu. No a v Domečku je to docela pohodička, řekla bych.

komentáře asi netřeba, ne?

Sobotní ráno ve třech.

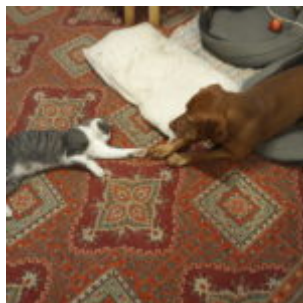
Já sem chudera odstrčená

Moures poprvé a naposled vlezl do svého nového domečku ☐

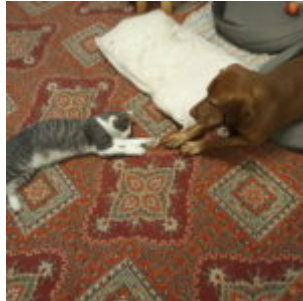

Jsem váš kocourek a budu s vám bydlet, chcete?

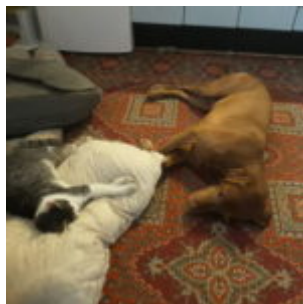
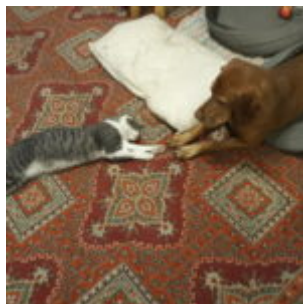

Já řapičku,.....

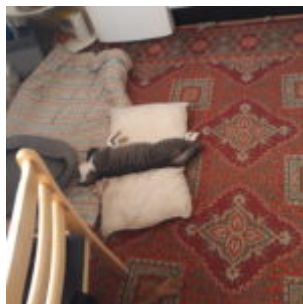
Sobotní ráno ve třech.

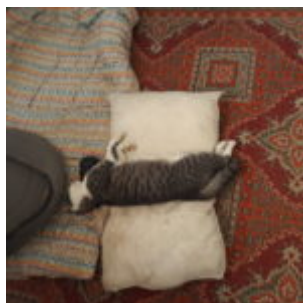
ty řapičku,.....

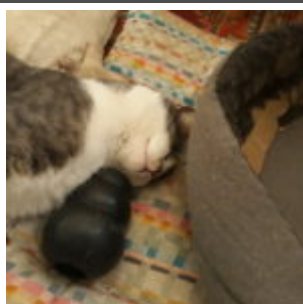
a jsme kámoši

nezabili ho, nebojte

i když to tak může vypadat ☐

On jen prostě vytuhnul ☐ ☐

Ostatně posoudit můžete sami. Tali mě hodně překvapila, jak k Mouresovi přistupuje. Ne, nevěřím jí zatím úplně, protože, když Moures utíká, pořád u ní nemám jistotu, že se nepřepne do lovení, u ní je možný opravdu všechno. Ale když vidím, jak by měla možná i tendenci ho blemcnout, tak myslím, že svůj postoj ke kočkám - tedy k týhle konkrétní - možná i přehodnotila. A Moures tak bude mít v ohařících svý dva bodyguardy. Ten malej dareba moc dobře ví, co dělá.

No ale, abychom si ho nepřivlastnili úplně, tak pokaždý, když jsem zaregistrovala, že vnučka paní sousedky za ní přijela, popadla jsem ho a donesla zpátky domů se slovy, že nesu mouratýho terapeuta. Vnučka ho vždycky k babičce zanesla, on se nadlábnul a za chvíli už zase pobíhal u nás na zahradě, aby útočil buď na hrábě a nebo zlobil ohařiska zpod auta či z torza starý třešně.